

سوال و جواب

درگیری‌های مرزی میان پاکستان و افغانستان

(ترجمه)

سوال:

العربيه نت به تاريخ ۲۰۲۴/۸/۱۳ با انتشار خبری نوشت: «دولت طالبان امروز سه‌شنبه نیروهای پاکستانی را به کشتن سه غیرنظامی که یک زن و دو کودک بودند، در درگیری‌های مرزی بین دو کشور متهم کرد. یکی از مسئولین مرزی پاکستان در مرز تورخم گفت که سه سرباز پاکستانی در این درگیری مجروح شدند.» پیش از آن؛ «صندوق بین‌المللی پول روز جمعه با دولت پاکستان توافق‌نامه‌ای برای کمک مالی به ارزش هفت میلیارد دالر در طول سه سال امضا کرد.» (منبع: اسکای نیوز عربی، ۱۳ جولای ۲۰۲۴) پرسش اینست که پشت پرده این درگیری‌ها چه مسائلی قرار دارد؛ به ویژه با توجه به این که در گذشته نیز چنین درگیری‌هایی رخ داده بود؟

سوال دیگر اینست که آیا میان کمک‌های صندوق پول، که امریکا بالای آن تسلط دارد و مشغول نمودن پاکستان به جنگ با افغانستان به هدف این که هند فرصت داشته باشد، برای تحقق اهداف امریکا، چین را در تنگنا قرار دهد، ارتباطی وجود دارد؟ و یا اسباب دیگری پشت این درگیری‌هاست؟

جواب: برای جواب به سوال‌های فوق، به بررسی موارد زیر می‌پردازیم:

۱. در جواب به سوال تاریخی 28 جون 2023م پیرامون مرزهای استعماری میان پاکستان و افغانستان گفته بودیم: «در سال 1893م هنری مارتیمر دیورند وزیر خارجه وقت انگلیس و امیر عبدالرحمن خان پادشاه افغانستان توافق‌نامه‌ای را امضا نمودند که بر اساس آن، مرز موسوم به "خط دیورند" به طول 2640 کیلومتر میان افغانستان و پاکستان، که از شمال شرق تا جنوب غرب افغانستان ادامه دارد، به وجود آمد. این مرز به عنوان مرز رسمی میان پاکستان و افغانستان شناخته شد و قبایل پشتون را به دو بخش در دو سوی مرز تقسیم نمود. جهت معلومات باید گفت که ساکنین مناطق مرزی میان دو طرف را اکثراً پشتون‌ها تشکیل می‌دهند و پشتون‌ها اکثریت نفوس افغانستان را نیز تشکیل می‌دهند؛ چنان‌چه حدود 40% از اتباع این سرزمین، پشتون‌هاستند و تمام حکام آن در طول دو قرن، پشتون بوده‌اند. در پاکستان پشتون‌ها پس از پنجاب‌ها بیش‌ترین نفوس را دارند.

در هر صورت، افغانستان خط مرزی مذکور را به رسمیت نشناخته، مخصوصاً با توجه به این که انگلیس در زمان ترسیم خط دیورند در 12 نومبر 1893، ساختار جیوسیاسی، نژادی و قبیله‌ی منطقه را در نظر نگرفته و ترسیم آن به گونه خودخواسته و با درنظر داشت منافع استعمارگرایانه انگلیس صورت گرفته است. انگلیس‌ها مانند بسیاری از قدرت‌های پیش از خود تلاش نمودند بالای مناطق مرزی مذکور مسلط شوند؛ مناطقی که قبایل سرکش آن بر فراز کوه‌ها رفته و هرگز تسلیم تلاش‌های توسعه‌طلبانه فارس و حکام هند نشدند.

انگلیس در زمان تجاوزش به افغانستان، شکست نظامی شرم‌آوری را میان سال‌های 1839 تا 1842م در این سرزمین متحمل گردید. سپس در سال 1878م، یک‌بار دیگر به افغانستان تجاوز نمود؛ اما دو سال بعد نیروهایش را از آن‌جا بیرون کشید. لیکن نفوذ انگلیس توسط حکام افغانستان که در سال 1879م توافق‌نامه گندمگ را امضا نموده بودند. هم‌چنان در افغانستان باقی ماند و بر اساس توافق‌نامه مذکور، افغانستان مناطق وسیعی از خاک خود را به نفع انگلیس‌های استعمارگر، که بر شبه جزیره هند اسلامی حکومت می‌نمودند، از دست داد. پس از آن که امریکا بر اساس توافق‌نامه دوحه در ماه اگست 2021م از افغانستان بیرون رفت و گروه طالبان قدرت را در کابل در دست گرفتند، با صدای رسا و به گونه علنی با اقدامات مرزی پاکستان مخالفت نمودند و به این ترتیب، فعالیت‌های تحریک‌آمیز مرزی میان دو طرف در دو سوی مرز موجود، بالا گرفت. پاکستان هر از گاهی با اعمال فشار بالای مهاجران افغان و خانواده‌های پشتونی که قبلاً با سهولت در مرز رفت و آمد داشتند و هیچ کسی مانع آنان نمی‌شد، به تنش‌ها دامن می‌زد و این تنش‌ها گاهی همراه با درگیری‌هایی برای باز نمودن مرز و عبور و مرور کالاها و مردم بود که در مواردی منجر به کشته و زخمی شدن شماری نیز می‌گردید.» (پایان نقل قول از پاسخ قبلی)

2. این خط مرزی (خط دیورند) باعث شد که درگیری بین دو کشور در زمان‌های دشواری که افغانستان پس از هجوم قدرت‌های بزرگ بر آن، اعم از اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۷۹ و اشغال آمریکا در سال ۲۰۰۱م تجربه کرد، فروکش کند؛ اما در حال حاضر دوباره بر اساس سیاست آمریکا پس از خروج تحقیرآمیزش از افغانستان در سال ۲۰۲۱م دوباره بالا گرفته است. باید توجه داشت که عبور و مرور از این مرزها در زمان اشغال شوروی از افغانستان بسیار آسان و ساده بود و این واقعیت، عبور مجاهدینی را که در پاکستان آموزش می‌دیدند، برای مبارزه با شوروی در افغانستان تسهیل می‌کرد، و این عبور و مرور آسان از مرزها، ادامه وضعیت دموگرافیکی است که در روابط بین خانواده‌های پشتون را در دو سوی مرز خود تحمیل می‌کرد. از سوی دیگر، این با سیاست آمریکا که ضد حضور شوروی در افغانستان بود همخوانی داشت؛ اما پس از اشغال افغانستان توسط امریکا، سیاست آمریکا تغییر کرد و از پاکستان خواست تا مرزها را سختگیرانه کنترل کند و جلوی مجاهدین مخالف اشغالش را از عبور از مرز بگیرد. بنابراین ارتش پاکستان در آن مناطق مرزی در داخل پاکستان جنگ شدیدی را آغاز کرد.

3. در ماه می ۲۰۱۸م، پاکستان مناطق قبیله‌ای مرزی مجاور افغانستان را به ایالت خیبر پختونخوا ضمیمه کرد و بدین وسیله دوره‌ای از عدم وضوح و عدم تابعیت آن مناطق به قوانین و پولیس و دادگاه‌های پاکستانی پایان داد. در حالی که پاکستان مسئله مرزی بین خود و افغانستان را حل شده می‌داند، «نخست‌وزیر موقت پاکستان، انور الحق کاکر، اخیراً در مصاحبه‌ای با شبکه طلوع نیوز افغانستان تأیید کرد که «خط دیورند مرز رسمی بین‌المللی بین پاکستان و افغانستان است. مسئله مرز با افغانستان برای ما و همه کشورهای جهان تمام شده است.» (منبع: الجزیره نت، ۱۴/مارچ ۲۰۲۴) اما تمامی دولت‌های افغانستان در طول تاریخ بدون توجه به وابستگی‌های سیاسی و فکری خود هم‌چنان از به رسمیت شناختن خط دیورند به عنوان مرز رسمی بین‌المللی بین دو کشور خودداری کرده‌اند. آخرین اظهار نظر در این زمینه مطابق منبع قبلی خود از زبان ملا نورالله نوری، وزیر سرحدات و قبایل دولت طالبان، آمده است که گفت: «هیچ مرز رسمی بین افغانستان و پاکستان وجود ندارد.» درگیری‌ها بین دو کشور بر روی طول این مرز که بیش از ۲۶۰۰ کیلومتر است شدت یافته.

در پاسخ به پرسش قبلی در ۲۸ جون ۲۰۲۳ گفتیم: «سپس پاکستان فشارهایش را افزایش داده و برای نخستین بار در تاریخ این مرز، داشتن ویزا را برای ورود به پاکستان بالای افغان‌ها الزامی نمود. اقدام پاکستان برای ساخت مانع مرزی به ارتفاع 3 متر در حدود صدها کیلومتر و با هزینه میلیون‌ها دالر نیز تنش‌ها را تشدید نمود. مانع مرزی مذکور به بهانه کنترل جریان کالاهای صادراتی و وارداتی و عبور و مرور افراد و جلوگیری از ورود "تروریستان" بنا گردید. به این ترتیب، مانع مرزی یاد شده یکی از اسبابی بود که باعث تنش‌ها و درگیری‌ها در منطقه مرزی میان این دو سرزمین گردید. سپس حکومت طالبان از ادامه نصب مانع مرزی توسط پاکستان در فاصله حدود 270 کیلومتر ممانعت نمودند و این در حالی است که حدود 90% کار مانع مرزی مذکور تمام شده بود. حکومت اشرف غنی پیش از آن که سقوط کند، با نصب این مانع مرزی موافقت نموده بود؛ اما اینک هرگاه نیروهای پاکستانی تلاش نمودند مانع مرزی را نصب نمایند، با ممانعت حکومت طالبان مواجه گردیده اند و این امر منجر به درگیری‌هایی میان نیروهای دو طرف مرز گردیده که در مواردی شماری کشته و زخمی نیز در دو طرف به جا گذاشته است... بنابراین، مسائل بین دو کشور پیچیده شد؛ به ویژه زمانی که پاکستان حکومت طالبان را متهم کرد که از حمله طالبان پاکستانی به ارتش پاکستان جلوگیری نمی‌نماید؛ سپس پاکستان به اهدافی در داخل افغانستان حمله کرد و ادعا نمود که به جنگجویان گروه طالبان پاکستانی حمله نموده است.» (پایان نقل قول)

4. بدین ترتیب، درگیری‌ها و منازعات بین ارتش پاکستان و نیروهای طالبان به واقعیتی جدید در روابط بین دو کشور تبدیل شده است. این درگیری‌ها و منازعات به دلیل مسائل مرزی و همچنین حملات بین "طالبان پاکستانی" و ارتش پاکستان تشدید یافته است. «در سال گذشته، تعداد تلفات به بالاترین سطح خود در شش سال اخیر رسید؛ طوری که طبق گزارش مرکز تحقیقات و مطالعات امنیتی که در اسلام‌آباد مستقر است، بیش از ۱۵۰۰ غیرنظامیان، نیروهای امنیتی و جنگجویان کشته شدند.» (منبع: الجزیره نت، ۱۷ جولای ۲۰۲۴) با اتهاماتی که ارتش پاکستان به افغانستان در مورد پناه دادن به طالبان پاکستان وارد می‌کند، اسلام‌آباد به افزایش فشار بر افغانستان ادامه می‌دهد: «قاری یوسف احمدی، سخنگوی کمیته طالبان برای کمک به عودت کنندگان و اسکان مجدد آن‌ها در مناطق اصلی‌شان گفت: «دو کشور همسایه؛ پاکستان و ایران از آغاز سال ۲۰۲۴ بیش از ۴۰۰ هزار پناهنده را به اجبار اخراج کرده‌اند و پاکستان مسئول ۷۵ درصد از عملیات اخراج بوده است.» (منبع: الحرة، ۱۱ جون ۲۰۲۴)

5. با این همه مشخص می‌شود که دولت پاکستان، که وفادار به آمریکا است، به ایجاد فشار و تحریک بر حرکت طالبان در افغانستان می‌پردازد. این دولت از عبور و مرور آزادانه افغان‌ها در مرزها جلوگیری می‌کند و از آن‌ها می‌خواهد برای دیدار با اقوام‌شان در آن سوی مرزها ویزا بگیرند، دیوار مرزی احداث می‌کند و آن را به‌عنوان یک واقعیت تثبیت می‌کند، حتی مرزها را به سمت داخل افغانستان جابجا می‌کند و به پناهندگان افغان که تعداد آن‌ها بیش از دو میلیون نفر است، فشار می‌آورد؛ پناهندگانی که حدود ۶۰۰ هزار تن آنان با خروج آمریکا در سال ۲۰۲۱م از افغانستان فرار کرده‌اند. (منبع: الحرة، ۱ نومبر ۲۰۲۳) و این افراد را به‌صورت دسته‌جمعی از پاکستان اخراج می‌کند. همچنین در سال ۲۰۲۲ عبور هواپیماهای آمریکایی و اجرای حملات در داخل افغانستان را که طی آن ایمن الظواهری، رهبرالقاعده کشته شد، تسهیل کرد و سرویس‌های اطلاعاتی پاکستان در شهرهای مرزی افغانستان عملیات ترور علیه اعضای برجسته طالبان پاکستانی انجام می‌دهند.

6. تمام این اقدامات پاکستان در چارچوب سیاست آمریکا قرار دارد که به دنبال تنگ‌تر کردن عرصه بر حرکت طالبان در افغانستان است تا آن را به‌طور کامل تحت کنترل خود درآورد. هم‌چنین این اقدامات در راستای خواسته‌های واشنگتن برای وادار کردن ارتش پاکستان به جنگ داخلی و جنگ با افغانستان جهت تسهیل همراهی هند با آمریکا علیه چین است. افزون بر این، آمریکا تلاش می‌کند تا از بهره‌برداری چین از منابع معدنی افغانستان جلوگیری کند؛ چون دشمنی آشکار آمریکا با طالبان در افغانستان که بیش از دو دهه به طول انجامیده، امیدهای چین را برای بهره‌برداری از افغانستان پس از خروج آمریکا در سال ۲۰۲۱ افزایش داده است. نزاع مرزی بین پاکستان و افغانستان نیز مانع از تحقق آرزوهای چین می‌شود که میلیاردها دلار برای کریدور اقتصادی در پاکستان سرمایه‌گذاری کرده است.

این چارچوب کلی سیاست پاکستان در قبال افغانستان است و از آن مشخص می‌شود که آمریکا نیروی محرک اصلی این نزاع است. این چارچوب شامل ایجاد دشمنی، نزاع مسلحانه مرزی، افزایش تنش در همه زمینه‌ها و حملات هوایی پاکستان به داخل افغانستان می‌شود. «وزیر دفاع افغانستان اعلام کرد که جنگنده‌های نیروی هوایی پاکستان مناطقی پرتراکم در ولایات خوست و پکتیکا در مرز با پاکستان را هدف قرار دادند که به گفته وی منجر به کشته شدن کودکان و زنان بی‌گناه شد. ارتش پاکستان یا دولت در این خصوص اظهار نظری نکردند. این حملات پس از کشته شدن ۶ سرباز پاکستانی در حمله یک مهاجم به یک پست بازرسی نظامی در مناطق مرزی پاکستان و افغانستان صورت گرفت. حملات هوایی پس از کشته شدن ۷ نظامی در روز شنبه در یک حمله در شمال غربی پاکستان در منطقه وزیرستان شمالی نزدیک به مرز افغانستان صورت گرفت. (منبع: الشرق الأوسط، ۱۸/مارچ/۲۰۲۴)

7. این رابطه بحران‌زا بین دو کشور از سال ۲۰۲۱م در حال افزایش است؛ زیرا دلایل این بحران -که ریشه آمریکایی دارد- هم‌چنان پابرجاست و این روند افزایش بحران هم‌چنان ادامه دارد؛ چه پاکستان وام‌هایی از صندوق بین‌المللی پول دریافت کرده باشد یا نکرده باشد. اگرچه شرایط رسمی صندوق بین‌المللی پول و توافق‌نامه‌های وام شامل مسائل مربوط به پول ملی، نرخ ارز، تجارت، انرژی و مالیات است و به‌طور رسمی شامل روابط پاکستان با افغانستان نمی‌شود، اما نمی‌توان از این نکته غافل شد که سیاست‌های خبیث آمریکا، مشتریان خود را در دولت پاکستان با این وام‌های وعده‌داده‌شده به تحریک می‌آورد تا با شدت بیشتری در تحقق منافع آمریکا، از جمله افزایش تنش با افغانستان، تلاش کنند. پاکستان در تابستان ۲۰۲۳ وامی به ارزش ۳ میلیارد دلار از صندوق بین‌المللی پول که تحت سلطه آمریکاست دریافت کرد و وعده‌های بیشتری برای دریافت وام نیز دارد. «صندوق بین‌المللی پول، روز جمعه، توافق‌نامه‌ای با دولت پاکستان برای اجرای یک برنامه کمک مالی به ارزش ۷ میلیارد دلار طی سه سال امضا کرد.» (منبع: اسکای نیوز عربی، ۱۳ جولای ۲۰۲۴م) که این امر به انگیزه آن‌ها برای تحقق خواسته‌های آمریکا افزوده است.

8. به همین دلیل، در اظهارات دولت فعلی پاکستان که طرفدار آمریکاست، افزایش سطح تنش بین دو کشور مشاهده می‌شود. این امر در حادثه‌ای که در آن چند سرباز پاکستانی در اواسط ژوئیه ۲۰۲۴ کشته شدند، به‌وضوح نمایان است:

الف) وزیر دفاع پاکستان به بی‌بی‌سی گفت که پاکستان حملات خود را علیه افغانستان در چارچوب یک عملیات نظامی جدید با هدف مبارزه با تروریسم ادامه خواهد داد. (منبع: BBC English ... ۲۰۲۴/۷/۲) طبق همان منبع «طالبان اظهار داشت که این بیانیه "غیرمسئولانه" است و به پاکستان هشدار داد که حملات فرامرزی پیامدهایی خواهد داشت».

ب) احضار سفیر: «وزارت امور خارجه پاکستان روز چهارشنبه معاون سفارت حکومت افغانستان را که تحت رهبری طالبان است، احضار کرد و از این گروه خواست تا علیه گروه‌های مسلح مستقر در افغانستان که اسلام‌آباد می‌گوید این هفته به یک پایگاه نظامی حمله کرده‌اند، اقدام کند.» (منبع: الجزیره نت، ۱۷ جولای ۲۰۲۴)

ج) «پاکستان از دولت افغانستان خواست تا اقدامات "فوری و مؤثر" علیه عاملان حمله‌ای که منجر به کشته شدن ۸ سرباز در روز سه‌شنبه در درگیری با "تروریست‌ها" در منطقه خیبرپختونخوا شد، انجام دهد... این بیانیه اشاره کرد که این حمله توسط گروه "حافظ گل بهادر" وابسته به طالبان پاکستانی مستقر در افغانستان انجام شده و منجر به کشته شدن ۸ سرباز شده است.» (منبع: خبرگزاری آنا تولی، ۱۷ جولای ۲۰۲۴)

د) العربیه نت در ۱۳ اگست ۲۰۲۴ با انتشار خبری نوشت: «دولت طالبان امروز سه‌شنبه نیروهای پاکستانی را به کشتن سه غیرنظامی که یک زن و دو کودک بودند، در درگیری‌های مرزی بین دو کشور متهم کرد... یک مقام مرزی پاکستان در تورخم گفت که سه سرباز پاکستانی در این درگیری مجروح شده‌اند.»

9. خلاصه این‌که: اختلافات مرزی و تنش‌ها در مورد مسئله پناهندگان افغان در پاکستان و هم‌چنین جریان مداوم اتهامات پاکستان به دولت افغانستان مبنی بر پناه دادن به جنگجویان طالبان پاکستان و این‌که حملات از افغانستان آغاز می‌شود، همگی سطح تنش بین دو طرف را افزایش می‌دهد و دلایل لازم برای منازعات و درگیری‌های مرزی و بمباران پاکستان در داخل شهرها و مناطق روستایی مرزی افغانستان را فراهم می‌کند. به احتمال زیاد، این روند از سال ۲۰۲۱ که دولت بایدن از افغانستان خارج شد، مسیر ثابتی به سمت تشدید پیش گرفته است و دلایل این تنش‌ها عمدتاً آمریکایی هستند؛ همان‌طور که ذکر نمودیم؛ آمریکا به دنبال افزایش این تنش‌ها برای دستیابی به اهداف خود در منطقه و با چین است. با این‌که شرایط صندوق بین‌المللی پول به‌طور رسمی این مسائل را شامل نمی‌شود؛ اما آمریکا این وام‌ها را به‌عنوان یک انگیزه برای مزدوران خود در دولت پاکستان در نظر می‌گیرد تا تنش‌ها و منازعات بین پاکستان و افغانستان را افزایش دهند. در شرایطی که رقابت شدید بین دموکرات‌ها و جمهوری خواهان در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا جریان دارد و ترامپ، نامزد جمهوری خواهان، دولت بایدن را به‌خاطر خروج تحقیرآمیز از افغانستان در سال ۲۰۲۱ متهم می‌کند، دولت بایدن ممکن است پاکستان را به درگیری‌های شدیدتر با طالبان در افغانستان سوق دهد تا به آمریکایی‌ها بگوید که پاکستان به‌نیابت از آن‌ها با طالبان جنگیده است. به همین دلیل، اظهارات مزدوران آمریکا در پاکستان به وضوح نشان‌دهنده تشدید و تهدید است؛ به‌طوری‌که این منازعات پراکنده ممکن است به درگیری‌های مرزی تبدیل شوند؛ اما احتمالاً تبدیل به یک جنگ گسترده نخواهد شد، به‌ویژه این‌که طرف قوی‌تر (پاکستان) خواسته‌های مبنی بر به دست آوردن اراضی از افغانستان ندارد.

10. این وضعیت مسلمانان در غیاب دولت خلافت است که به تخریب مرزها بین مسلمانان و اتحاد سرزمین‌های‌شان زیر حاکمیت یک خلیفه واحد نیاز دارد. این وضعیت تا زمانی ادامه خواهد داشت که امت، به‌ویژه اهل قدرت، برای خشم به‌خاطر الله و امت خود بپا نخیزند و این حاکمان خائن را سرنگون نکنند؛ حاکمانی که هرگز خورشید غروب نمی‌کند؛ مگر این‌که آن‌ها توطئه‌ای علیه امت خود داشته باشند. هرگز خورشید طلوع نمی‌کند؛ مگر این‌که آن‌ها آن توطئه‌ها را برای خشنودی دشمنان الله، آمریکا و دیگران اجرا کنند. امور مسلمانان تنها با همان چیزی اصلاح می‌شود که اول آن اصلاح شد: حکومتی مبتنی بر آنچه الله جل جلاله نازل کرده است، در چارچوب خلافت واحد بر اساس منهج نبوت که کافران

را پشت سر خود پراکنده می‌کند: ﴿فَإِمَّا تَنْفَقْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَن خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ﴾ خلافتی که قانون اساسی آن اسلام است، از کتاب الله و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم و آنچه از اجماع صحابه و قیاس شرعی به دست آمده است، نه قانون اساسی وضعی. چه قانون اساسی ۱۹۶۴ دوران محمد ظاهرشاه افغانستان که حکومتش در سال ۱۹۷۳ پایان یافت و طالبان در بیانیه وزیر عدلیه خویش در ۲۰۲۱/۹/۲۸ اعلام کردند که آن را می‌پذیرند. (منبع: الجزیره و آناتولی، ۲۰۲۱/۹/۲۸) یا قانون‌های اساسی وضعی دیگری که در سایر سرزمین‌های مسلمانان اجرا می‌شود، همگی برخلاف آن چیزی است که الله امر کرده است:

﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾ [مائده: ۴۹]

ترجمه: و این که در میان اهل کتاب طبق آنچه الله نازل کرده است، حکم کن و از هواهای نفسانی آن‌ها متابعت نکن و از آن‌ها بر حذر باش. مبدا تو را از بعضی احکامی که الله بر تو نازل کرده، دور نمایند. و اگر روگردان شدند و اعتنائی نکردند، پس بدان جز این نیست که الله می‌خواهد آن‌ها را به خاطر بعضی از گناهان‌شان مجازات کند.

افغانستان و پاکستان باید درک کنند که آن‌ها دو سرزمین اسلامی هستند که جنگ بین آن‌ها حرام است... آن‌ها باید روابط برادری اسلامی را بین خود تقویت کنند و هرگونه ارتباط با استعمارگران کافر، به ویژه آمریکا، را قطع کنند و به دعوت حزب التحریر که برای برپایی خلافت کار می‌کند، پاسخ دهند تا مسلمانان عزت یابند و کفار ذلیل شوند:

﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (4) بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ [روم: 4-5]

ترجمه: و در آن روز مؤمنین خوشحال می‌شوند، بخاطر نصرت الله. او هر که را بخواهد نصرت می‌دهد و او عزیز و مهربان است.

۲۲ صفر ۱۴۴۶ هـ.ق

۲۰۲۴/۸/۲۷ م.